

WŁASNOŚĆ LOKALI

Komentarz

Iwona Szymczak

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

WŁASNOŚĆ LOKALI

Komentarz

Iwona Szymczak

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 10 czerwca 2020 r.

Recenzent

Dr hab. Adam Bieranowski, prof. UWM

Wydawca

Grzegorz Jarecki

Redaktor prowadzący

Małgorzata Jarecka

Opracowanie redakcyjne

Trzy Kropki Joanna Maź

Projekt okładek serii

Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawoLubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2020

ISBN 978-83-8187-833-3

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Zdobywa się mądrość – słuchaniem uwag

*Pismo Święte, Stary Testament
Księga Przysłów, 15, 32
Biblia Tysiąclecia, Poznań 1996*

Słowo od autora

Oddając w ręce Czytelnika ten Komentarz, chcę się podzielić refleksją, że ustawa o własności lokali pomimo długiego okresu obowiązywania (25 lat) nie była poddana istotnej (gruntownej) nowelizacji. A przecież trzeba mieć świadomość, że postęp cywilizacyjny dotyczy nie tylko technologii czy urządzeń informatycznych, lecz także sfery legislacji. Od ustawodawcy oczekuje się lepszych rozwiązań prawnych, które powinny uwzględniać doskonalsze środki technologiczne. O ile w dacie jej wejścia w życie ustawa o własności lokali spełniała standardy „europejskie”, co potwierdza analiza komparatystyczno-historyczna, o tyle obecnie kwestie budzące polemiki i dyskusje w prawie polskim są już rozwiązywane przynajmniej w tych zbadanych przeze mnie zagranicznych systemach prawnych. Przykładowo takim bezspornym zagadnieniem w tych legislacjach jest kwestia zakresu zdolności prawnej wspólnoty mieszkaniowej. Ponadto ewolucyjnej zmianie uległy zasady odpowiedzialności właścicieli lokali za zobowiązania związane z nieruchomością wspólną. Obecny trend legislacyjny zmierza w kierunku zmniejszenia ryzyka właścicieli lokali w zakresie wynikającym z problemu tzw. podwójnej płatności. Warto też wskazać na regulacje w zakresie ochrony roszczeń wspólnoty mieszkaniowej wobec właścicieli lokali będących jej dłużnikami czy spraw związanych z likwidacją nieruchomości wspólnej (ściśle jest to likwidacja całego kompleksu nieruchomości gruntowej zabudowanej), której towarzyszy ustanie wspólnoty mieszkaniowej.

Wobec powyższego komentując aktualny stan prawny polskiej ustawy o własności lokali, korzystałam z dodatkowego narzędzia, jakim są wnioski z analizy komparatystycznej. Odwołuję się do tych – moim zdaniem skutecznych – rozwiązań zagranicznych, które mogą stanowić punkt odniesienia w interpretacji polskich przepisów prawnych ze względu na ich pokrewieństwo (w komparatystyce pisze się „rodzinach”, czyli o grupach systemów prawnych, które mają zbliżone konstrukcje prawne). Dopóki więc ustawodawca polski nie dokona postulowanych zmian, dopóty można przynajmniej w ograniczonym zakresie skorzystać z interpretacyjnej funkcji prawa porównawczego.

Wprowadzenie

Dotychczasowy zakres zmian w ustawie o własności lokali¹ nie był szeroki. Na wstępie trzeba wspomnieć, że ostatnia nowelizacja, która weszła w życie 31.03.2020 r., była zawarta w ustawie z 31.03.2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw². Dotyczyła ona rozszerzenia sposobów podejmowania uchwał w organie wykonawczym (zarządzie). Wprowadzono aż trzy sposoby podjęcia uchwały: na posiedzeniu albo głosowanie na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość (więcej zob. komentarz do art. 21 u.w.l.). Jednak w tej części chcę wspomnieć o dwóch wcześniejszych nowelizacjach, czyli pochodzącej z 2019 r. oraz noweli z 2015 r.

Pierwszą z nich **wprowadziła ustawa z 13.06.2019 r.** o zmianie ustawy o Krajowym Zasobie Nieruchomości oraz niektórych innych ustaw³. Obniżyła ona kryterium podziału na małe i duże wspólnoty mieszkaniowe. Od 1.01.2020 r. (data wejścia w życie powołanej nowelizacji) małe wspólnoty mieszkaniowe funkcjonują w nieruchomościach, w których liczba lokali wyodrębnionych i lokali niewyodrębnionych nie

---

¹ Ustawa z 24.06.1994 r. o własności lokali (Dz.U. 2020 r. poz. 532 ze zm.).

² Dz.U. poz. 568 ze zm.

³ Dz.U. poz. 1309.

przekracza 3 lokali (dotychczas było to 7 lokali). W uzasadnieniu projektu tej ustawy napisano, że „obniżenie kryterium podziału na małe i duże wspólnoty mieszkaniowe usprawni proces podejmowania decyzji we wspólnotach, które liczą od 4 do 7 lokali, a tym samym prawidłowy zarząd takimi nieruchomościami (dotychczas wymagana była jedność)”.

W związku z powyższym z dniem 1.01.2020 r. wspólnoty mieszkaniowe liczące od 4 do 7 lokali weszły pod reżim zarządzania uregulowany w ustawie o własności lokali, a tym samym pojawiła się konieczność wybrania zarządu lub zarządcy jako organu kierującego sprawami wspólnoty oraz reprezentującego ją na zewnątrz i w stosunkach między wspólnotą a poszczególnymi właścicielami lokali. Organ wykonawczy będzie zobowiązany do opracowania oraz prowadzenia gospodarki finansowej wspólnoty w oparciu o roczny plan gospodarczy oraz plan finansowy. Rozliczenia będą musiały się odbywać za pośrednictwem konta bankowego. Zmienił się też tryb podejmowania decyzji przez taką wspólnotę. Uchwały dotyczące spraw przekraczających zakres zwykłego zarządu, o których mowa w ustawie o własności lokali, będą przyjmowane większością głosów właścicieli lokali, liczoną wielkością udziałów w nieruchomości wspólnej. Obecnie każdemu z właścicieli lokali przysługuje prawo jej zaskarżenia do sądu w terminie 6 tygodni od dnia podjęcia (dotychczas orzecznictwo odmawiało tym właścicielom prawa do zaskarżania uchwały w trybie art. 25 u.w.l.). Niestety ze względu na to, że podział na małe i duże wspólnoty mieszkaniowe ciągle istnieje, pozostają aktualne dotychczasowe kategorie problemów, choć w odczuciu społecznym dotyczyć będą teraz nielicznej grupy właścicieli lokali.

Istotne zmiany wprowadziła też **ustawa z 12.06.2015 r.** o zmianie ustawy o własności lokali⁴. Na mocy jej przepisów współwłaściciele lokalu w częściach ułamkowych mają takie same prawa i obowiązki jak (jednosobowy) właściciel lokalu. W związku z tym „usamodzielnieniem” się pozycji współwłaściciela lokalu pojawiła się nowa konstrukcja prawna „udziału w nieruchomości wspólnej współwłaściciela lokalu”. Nie jest to

---

⁴ Dz.U. poz. 1168.

jednak udział o charakterze rzeczowym, lecz jest to wskaźnik proporcji praw korporacyjnych przypadających na każdego ze współwłaścicieli lokalu. W zamyśle ustawodawcy miało to ułatwić proces zarządzania nieruchomością wspólną, w sytuacji gdy na tej nieruchomości występuje lokal garażowy należący do kilkunastu czy kilkudziesięciu współwłaścicieli (np. hale garażowe z licznymi miejscami postojowymi, gdzie każdy z właścicieli stanowiska posiada udział w lokalu garażowym). Zakres tej nowelizacji jest jednak szerszy niż ten, który wynika z uzasadnienia jej projektu, gdyż obejmuje wszystkie lokale objęte współwłasnością ułamkową, co może powodować duże problemy interpretacyjne.

Przed wejściem w życie tej nowelizacji w orzecznictwie przyjmowano, że prawo głosu przysługuje współwłaścicielom lokalu niepodzielnie, więc przed głosowaniem musieli uzgodnić jedno wspólne stanowisko, co w praktyce często okazywało się niewykonalne. Nowelizacja przewiduje, że w głosowaniu każdy współwłaściciel będzie mógł oddać indywidualnie głos zgodnie z wielkością tego udziału, określoną w art. 3 ust. 3a u.w.l. Regulacja ta nie obejmuje głosowania zgodnie z zasadą „jeden właściciel – jeden głos”, a więc współwłaściciele, głosując w tym trybie, będą ustanawiać, większością głosów, swojego pełnomocnika w celu oddania głosu przypadającego na ich lokal.

Pozostałe zmiany (te z ostatnich lat) dotyczą rozszerzenia katalogu dokumentów koniecznych do wydzielania samodzielnych lokali mieszkalnych oraz kompetencji starosty do badania przesłanek wydzielenia samodzielnego lokalu mieszkalnego (ustawa z 5.07.2018 r. o zmianie ustawy o własności lokali⁵ oraz ustawa z 20.07.2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości⁶).

---

⁵ Dz.U. poz. 1506.

⁶ Dz.U. z 2018 r. poz. 2363 ze zm.

USTAWA

z 24.06.1994 r.

o własności lokali

(Dz.U. z 2020 r. poz. 532; zm.: Dz.U. z 2020 r. poz. 568)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. [Przedmiot ustawy]

1. Ustawa określa sposób ustanawiania odrębnej własności samodzielnych lokali mieszkalnych, lokali o innym przeznaczeniu, prawa i obowiązki właścicieli tych lokali oraz zarząd nieruchomością wspólną.
2. W zakresie nieuregulowanym ustawą do własności lokali stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

1. *Ratio legis* oraz zakres przedmiotowy ustawy

Ustawa o własności lokali reguluje sposoby ustanowienia odrębnej własności lokali oraz zasady zarządzania nieruchomością wspólną, która powstaje w wyniku wyodrębnienia tych lokali. Ta ostatnia jest objęta współwłasnością ułamkową przymusową – nie ma więc możliwości jej zniesienia dopóki, dopóty jest realizowany cel główny. Ze względu na stałe korzystanie z niej między właścicielami tworzą się intensywniejsze niż przy zwykłej współwłasności stosunki prawne i dlatego ustawa określa też specyficzny zakres praw i obowiązków właściciela lokalu. Każdy właściciel lokalu musi oddać pewien zakres uprawnień właścicielskich na rzecz wspólnoty mieszkaniowej. To **ograniczenie właściciela** w wykonywaniu jego prawa obejmuje sprawy związane z **korzystaniem i utrzymaniem nieruchomości wspólnej**. Decyzje (w formie

uchwały) w tych sprawach podejmuje większość właścicieli, którą ustala się w oparciu o udział w nieruchomości wspólnej. Oddanie tych spraw w ręce większości ma na celu zachowanie **porządku i bezpieczeństwa** korzystania z części wspólnych przez osoby zamieszkujące w takim kompleksie mieszkaniowym. Natomiast **nie dotyczy** to uszczuplenia **uprawnień rzeczowych** właściciela lokalu. Wspólnota mieszkaniowa nie ma kompetencji do ingerowania w ich zakres. *Ratio legis* tej ustawy jest ułatwienie zarządzania nieruchomością wspólną. Ustawa ta stanowi *lex specialis* w stosunku do regulacji o współwłasności zawartych w Kodeksie cywilnym.

2. Zakres odesłania do przepisów Kodeksu cywilnego

Odesłanie zawarte w art. 1 ust. 2 u.w.l. ma znaczenie systemowe⁷. Jego zakres jest szeroki ze względu na dwu- (lub trój-) członowość prawa podmiotowego przysługującego członkowi wspólnoty mieszkaniowej. Zdaniem doktryny prawo odrębnej własności lokalu oraz udział we współwłasności nieruchomości wspólnej stanowi jedno prawo podmiotowe⁸. Moim zdaniem z obowiązujących przepisów wynika, że jest to prawo o konstrukcji trójelementowej. Trzecim elementem tego prawa podmiotowego jest udział korporacyjny we wspólnocie mieszkaniowej jako podmiocie prawa w rozumieniu art. 33¹ k.c.⁹ W związku z tym odesłanie do Kodeksu cywilnego obejmuje – gdy chodzi o prawo odrębnej własności lokalu – przepisy o własności, a w szczególności art. 140 k.c., przepisy dotyczące prawa sąsiedzkiego oraz przepisy dotyczące prze-

⁷ Podobne odesłania do przepisów Kodeksu cywilnego lub bezpośrednio do przepisów o współwłasności ułamkowej są **we wszystkich** badanych systemach prawnych.

⁸ Z. Radwański, *Funkcja społeczna, treść i charakter prawa odrębnej własności lokalu*, „Studia Cywilistyczne” 1968/11, s. 87. Natomiast J. Pisuliński, rozważając tę konstrukcję jako „swoście ukształtowane prawo własności”, zastrzega, że wtedy byłby to wyjątek od zasady szczególności praw rzeczowych. J. Pisuliński [w:] *System Prawa Prywatnego*, t. 3, *Prawo rzeczowe*, red. E. Gniewek, Warszawa 2013, s. 746.

⁹ I. Szymczak, *Konstrukcja jurydyczna „udziału” właściciela lokalu jako członka wspólnoty mieszkaniowej* [w:] *Prawa i obowiązki współników w spółce, spółdzielni europejskiej i spółce europejskiej*, red. A. Witosz, Katowice 2012, s. 141. W literaturze niemieckiej uznaje się, że nabywca lokalu nabywa – z mocy prawa – udział w majątku operacyjnym oraz uprawnienia członkowskie z tytułu przynależności do wspólnoty mieszkaniowej (A. Abramenko, *Handbuch WEG*, Frankfurt a.M. 2009, s. 259).

niesienia prawa własności (art. 155–158 k.c.) oraz o ochronie prawa własności (art. 220–230 k.c.). Natomiast gdy chodzi o nieruchomość wspólną, zarządzanie nią jest wykonywane według ustawy o własności lokali, która jest przepisem szczególnym w stosunku do Kodeksu cywilnego (*lex specialis derogat lex generali*). Jednak wspólnota mieszkaniowa jest jednostką powołaną do zarządzania nieruchomością wspólną, celem jej działań jest utrzymanie istniejącego *status quo* nieruchomości wspólnej, a nie zwiększanie jej wartości (dokonywanie inwestycji ją rozbudowujących). Dlatego do dokonania tych ostatnich jest konieczna jednomyslność w postaci zgody wszystkich właścicieli lokali, którzy tworzą wspólnotę majątkową właścicieli lokali, na podstawie przepisów o współwłasności zawartych w Kodeksie cywilnym. Inaczej ujmując, może wtedy działać **wspólnota właścicieli lokali**¹⁰. W praktyce będzie chodziło o stosowanie art. 199 k.c. Powołany przepis umożliwia współwłaścicielom dokonywanie czynności zarządzania, których skutkiem jest zarówno zwiększenie wartości nieruchomości wspólnej, jak i jej zmniejszenie, a także dokonanie czynności o charakterze rzeczowym ingerujących w nieruchomość wspólną. Wspólnota mieszkaniowa nie ma kompetencji do dokonywania wymienionych wyżej czynności prawnych, ponieważ podejmuje uchwały jedynie w sprawach prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną w trybie art. 23 ust. 2 u.w.l. (większością udziałową). Ponadto, ze względu na trzeci element, zwany korporacyjnym, posiadacz prawa rzeczowego jest członkiem podmiotu prawa, o którym mowa w art. 33¹ k.c. Wobec tego, jeśli chodzi o odpowiedzialność właściciela lokalu jako członka wspólnoty mieszkaniowej, można wskazać na zastosowanie art. 33¹ § 2 k.c. w zakresie, w jakim odnosi się do subsydiarnej odpowiedzialności członków jednostki organizacyjnej, o której mowa w tym przepisie (zob. więcej w komentarzu do art. 17 u.w.l.).

---

¹⁰ O dwóch wspólnotach zarządzających nieruchomością wspólną w ujęciu prawnoporównawczym zob. I. Szymczak, *Wspólnota mieszkaniowa*, Warszawa 2014, s. 92.

Art. 1a. [Stosowanie przepisów do współwłaścicieli]

Ileokroć w ustawie jest mowa o właścicielu lokalu, należy przez to rozumieć także współwłaściciela lokalu w częściach ułamkowych, z wyjątkiem art. 16.

1. Stan prawny i orzecznictwo przed 30.09.2015 r.

Dnia 30.09.2015 r. weszła w życie nowelizacja ustawy o własności lokali (ustawa z 12.06.2015 r. o zmianie ustawy o własności lokali¹¹). Jej geneza wiąże się z dość uciążliwym – zdaniem zarządców i współwłaścicieli lokali garażowych – sposobem zarządzania garażami stanowiącymi przedmiot współwłasności czasem nawet kilkudziesięciu podmiotów. W szczególności problem wiązał się z koniecznością uzgadniania przez tych współwłaścicieli lokalu (garażowego¹²) jednolitego stanowiska podczas głosowania nad uchwałami w sprawach dotyczących zarządzania nieruchomością wspólną. Zgodnie z poprzednio dominującą linią orzecniczą współwłaścicielom lokalu objętego współwłasnością ułamkową przysługiwał bowiem jeden głos, a więc musieli oni uzgodnić jednolite stanowisko. Powołana nowelizacja miała na celu przede wszystkim umożliwienie indywidualnego głosowania przez każdego ze współwłaścicieli lokalu garażowego, lecz jej skutki wykraczają poza ten cel legislacyjny (*ratio legis*).

Przed wejściem w życie tej nowelizacji nie było kwestionowane, że każdy współwłaściciel lokalu, jako członek wspólnoty mieszkaniowej, posiada uprawnienia korporacyjne, które może wykonywać indywidualnie (prawo do uczestniczenia w zebraniu, prawo do wyrażania opinii, prawo do żądania informacji o stanie finansowym wspólnoty, prawo do przeglądania ksiąg rachunkowych i innych dokumentów). Kontrowersje budziło

¹¹ Dz.U. poz. 1168.

¹² W nowelizacji nie zawężono kręgu podmiotów jedynie do współwłaścicieli lokali o przeznaczeniu garażowym. Artykuł 1a u.w.l. stosuje się do każdego lokalu objętego współwłasnością ułamkową bez względu na jego przeznaczenie oraz niezależnie od liczby współwłaścicieli (np. lokal mieszkalny posiadający dwóch współwłaścicieli też będzie objęty tymi regulacjami).

jedynie zagadnienie, kto wykonuje prawo głosu w przypadku, gdy lokal jest przedmiotem współwłasności. Doktryna sceptycznie podchodziła do kwestii, czy współwłaściciele lokalu powinni zajmować jednolite stanowisko¹³. Natomiast odmienny pogląd prezentowało orzecznictwo¹⁴, uznając, że wykonywanie prawa głosu wymaga jednolitego stanowiska wszystkich współwłaścicieli lokalu. W uchwale Sądu Najwyższego z 12.12.2012 r. stwierdzono, że prawo głosu wynikające z udziału w nieruchomości wspólnej przysługuje niepodzielnie współwłaścicielom lokalu. Nie pozbawia to jednak współwłaściciela samodzielnego lokalu legitymacji do wytoczenia powództwa przewidzianego w art. 25 u.w.l. (uchwała Sądu Najwyższego z 14.07.2005 r.).

Najważniejsze argumenty wspierające stanowisko o niepodzielności tego udziału zawarte są w tych dwóch powołanych wyżej orzeczeniach. Przede wszystkim wspólne dla obu tych orzeczeń jest odwołanie się do koncepcji niepodzielności udziału związanego z nieruchomością wspólną. Udział ten przysługuje niepodzielnie (łącznie) wszystkim właścicielom, co w konsekwencji uzasadnia tezę, że wykonywanie prawa głosu jest uprawnieniem przysługującym wszystkim właścicielom lokalu wspólnie. Ponadto Sąd Najwyższy, odwołując się do koncepcji niepodzielności udziału we współwłasności nieruchomości wspólnej, uzasadniał to nieprzypadkowym posłużeniem się przez ustawodawcę terminem „udział właściciela samodzielnego lokali niewyodrębnionych”. Sąd wyjaśnił, że ustawodawca, pisząc o jednym udziale jednego właściciela, nie tylko był związany techniką legislacyjną, lecz także chciał podkreślić, że udział ten przysługuje współwłaścicielom niepodzielnie. Na kształtowanie się wspomnianej linii orzeczniczej niewątpliwie wywarła wpływ regulacja przedwojenna. Ograniczenie w wykonywaniu prawa głosu wynikało wprost z art. 11 rozporządzenia z 1934 r.,

¹³ J. Pisuliński [w:] *System...*, t. 3, red. E. Gniewek, s. 832; B. Janiszewska, *Uczestnictwo współwłaścicieli lokali w głosowaniu nad uchwałami*, „Monitor Prawniczy” 2011/19, s. 1064.

¹⁴ Pierwsze z nich to uchwała SN z 12.12.2012 r., III CZP 82/12, Biul. SN 2012/12, poz. 9, w której stwierdzono, że prawo głosu wynikające z udziału w nieruchomości wspólnej przysługuje niepodzielnie współwłaścicielom lokalu. Drugie orzeczenie to uchwała SN z 14.07.2005 r., III CZP 43/05, OSNC 2006/6, poz. 98, w której chociaż teza dotyczyła innej kwestii, w uzasadnieniu znajdujemy również istotne i szerokie rozważania na ten temat.

Iwona Szymczak – doktor habilitowany nauk prawnych; pracownik naukowy Instytutu Nauk Prawnych Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego zajmujący się prawem cywilnym, w tym rzeczowym. Prowadzi wykłady i szkolenia dla przedsiębiorców, w szczególności dla zarządców nieruchomości, rzeczoznawców majątkowych i pośredników nieruchomości. Autorka wielu publikacji, w tym książki *Wspólnota mieszkaniowa* (Warszawa 2014).

W komentarzu omówiono najważniejsze kwestie związane ze stosowaniem ustawy o własności lokali, w tym te odnoszące się do funkcjonowania wspólnot mieszkaniowych, struktury nieruchomości wspólnej czy wyodrębniania samodzielnych lokali. Przedstawiono problemy praktyczne, w szczególności z zakresu tworzenia nowych inwestycji będących kompleksami budynkowymi wielolokalowymi, a także ich przekształcenia, podziału oraz likwidacji.

W opracowaniu szczególną uwagę zwrócono na najnowsze nowelizacje komentowanej ustawy. Dokładnie omówiono obowiązujące od 1.01.2020 r. regulacje dotyczące wspólnot mieszkaniowych liczących od 4 do 7 lokali, a także zmiany wprowadzone w związku z COVID-19, które m.in. dotyczą rozszerzenia sposobów podejmowania uchwał w organie wykonawczym.

Książka przeznaczona jest dla adwokatów, notariuszy, komorników, pracowników administracji, a także deweloperów, zarządców nieruchomości, pośredników i rzeczoznawców majątkowych, jak również członków spółdzielni oraz właścicieli lokali.

9788381878333 W01P01

ISBN 978-83-8187-833-3

9 788381 878333

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 129 ZŁ (W TYM 5% VAT)